

KULCSFONTOSÁGÚ ÁLLÍTÁSOK
A 2024. ÉVI THANKSGIVING EGYBESZERKESZTÉSI KONFERENCIÁHOZ

Habár az 1Péter és a 2Péter témája Isten kormányzata,
meg kell látnunk, hogy Isten kormányzatával kapcsolatban mindennek
vissza kéne hoznia minket
ezeknek a Leveleknek a központi fókuszához és alapvető szerkezetéhez –
a Hárommegy Istenhez mint a teljes élvezetünkhöz
Isten ökonómiájának véghezviteléért.

Péter írásainak drágasága az, hogy
ő összekapcsolja a keresztyén életet és Isten kormányzatát –
felfedi, hogy a keresztyén élet és Isten kormányzata együtt jár mint egy pár.

„A minden kegyelemnek Istene” –
aki elhívta a hívőket az Ő örökkévaló dicsőségébe –
tökéletesíti, megszilárdítja, megerősíti és megalapozza őket
a szenvedéseik révén;
ez a „minden kegyelem” nem más, mint „az Istennek igaz kegyelme”,
amelybe a hívőknek be kéne lépniük, és amelyben ők állnak.

Krisztusban hívőkként
Krisztus mint a modellünk reprodukciójává válhatunk,
valamint megtapasztalhatjuk és élvezhetjük
Krisztust mint a lelkeink Pásztorát.

Az üzenetek vázlatai
a Thanksgiving Egybeszerkesztési Konferenciához
2024. november 28. – december 1.

ÁLTALÁNOS TÉMA:
KERESZTYÉN ÉLETET ÉS GYÜLEKEZETI ÉLETET ÉLNI
ISTEN KORMÁNYZATA ALATT ISTEN ÖKONÓMIÁJÁÉRT

Első üzenet

Isten kormányzata Isten ökonómiájáért

Igeolvasmány: 1Pt 1,2-3. 5. 10-12. 20; 2,1-5. 9; 3,4; 4,14; 5,10; 2Pt 1,4; 3,13. 18

I. Péter Leveleinek témája Isten kormányzata az Ő ítéletével:

- A. Isten ítélete az angyaloktól kezdődött el (2Pt 2,3-4), és átment az ótestamentumi ember nemzedékein (5-9. vers).
- B. Az újtestamentumi korban Isten házából kezdődik el (1Pt 1,17; 2,23; 4,6. 17), és az Úr napjának eljöveteleig folytatódik (2Pt 3,10), ami a zsidók, a hívők és a pogányok feletti ítélet napja lesz az ezeréves királyság előtt (12. vers).
- C. Az ezeréves királyság után az összes halott, beleértve embereket és démonokat, meg fog ítéltetni, és el fog veszni (1Pt 4,5; 2Pt 3,7), és a mennyeket és a földet tűz fogja felemészteni (10b. 12. vers).
- D. A különféle ítéletek eredménye nem ugyanaz; egyes ítéletek fegyelmi bánásmódot, egyesek korszakos büntetést és egyesek örök kárhozatot eredményeznek – 2,1, 5. láb-jegyzet, 2. pont.
- E. Mindamellet, mindezen ítéletek által az Úr Isten rendbe fogja tenni és meg fogja tisztítani az egész világegyetemet, hogy legyen Neki egy új menny és egy új föld egy új világegyetemhez, ami telve van az Ő igazságosságával (3,13) a saját gyönyörűségére.
- F. Isten kormányzati ítélete Dániel könyvében is látható:
 - 1. Mivel Nabukodonozor „szíve felfuvalkodott, és a szelleme megkeményedett meg-átalkodottan [angol: büszkeségben]: levettetik az ő birodalmának királyiszékéből, és dicsőségét elvevék tőle” (5,20); Isten azt mondta, hogy a királysága meg fog maradni, mihelyst megismeri, hogy a mennyek uralkodnak (4,26; 5,21).
 - 2. Habár az ő leszármazottja, Belsazar, tudta mindezt, az Isten előtti kicsapongása sértést jelentett Isten szentségére nézve, és Dániel azt mondta neki, „az Istent pedig, akinek kezében van a te életed, és előtte minden utad, nem dicsőítetted” (22-23. vers); így az ő királysága elosztott és „adatott a médeknek és perzsáknak” (28. vers).
- G. Így Péter azt mondja nekünk, hogy félelemmel kéne töltenünk a jövővénységünk idejét (1Pt 1,17); azt is mondja, hogy meg kell aláztatnunk „Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket a maga idejében” (5,6); az, hogy hajlandóak vagyunk az Isten megalázó keze által való alantassá tételre, előfeltétel ahhoz, hogy magasztossá tétessünk Isten felmagasztaló keze által, és hogy élvezzük a Háromegy Istent Magát mint életellátmányt, ami megsokszorozódik az aláztatott hívőben (5. vers; 1,2; 4,10).
- H. Félni az Urat azt jelenti, hogy mélyen tiszteljük Őt, valamint mindenben tekintetbe vesszük Őt, és figyelünk Rá (Zsolt 86,11; Ésa 11,2; Péld 1,7; 3,5-10), soha nem feledkezve meg arról, hogy Ő a csodálatos Isten, aki megteremtett minket (Ésa 43,7); amikor féljük az Urat, akkor az visszatart minket a gonosztettektől; ez azt is előidézi, hogy mások szenvedései megérintenek minket, valamint irgalmat és szánalmat tanúsítunk feléjük.

- II. Habár az 1Péter és a 2Péter témája Isten kormányzata, ez nem a központi fókusz és alapvető szerkezete ezeknek a Leveleknek; Isten kormányzatával kapcsolatban mindennek vissza kéne hoznia minket ezeknek a Leveleknek a központi fókuszához és alapvető szerkezetéhez – a Háromegy Istenhez mint a teljes élvezetünkhöz Isten ökonómiájának véghezviteléért:**

- A. Az 1Péter és a 2Péter központi fókusza és alapvető szerkezete az energizáló Háromegegy Isten, amint az ökonómiájában munkálkodik, hogy bevigye a kiválasztottjait a Háromegegy Isten teljes élvezetébe; az emberi szellemünk, mint a szív elrejtett embere, és Isten Szelleme, mint a dicsőség Szelleme és mint Krisztus Szelleme, jelenti a módot ahhoz, hogy részesüljünk Istenből, az Ő isteni természetében, mint az osztályrészünkéből – 1Pt 1,2-3. 5. 11; 2,1-3. 5. 9; 3,4; 4,14; 5,10; 2Pt 1,4.
- B. Az 1Péter és a 2Péter központi fókusza és alapvető szerkezete a Háromegegy Isten, amint azon munkálkodik, hogy véghez vigye teljes megmentését, hogy újjászüléssünk, hogy az Ő ígéből táplálkozzunk, és hogy növekedjünk, átformálódjunk és felépülünk azért, hogy Neki legyen egy lakóhelye, mi pedig megdicsőülünk, és így kifejezzük Őt – 1Pt 1,23; 2,1-5. 9.
- C. Péter bátran elismerte, hogy a korai apostolok, mint például János, Pál és saját maga (habár a stílusukban, terminológiájukban, megnyilatkozásukban, nézeteik bizonyos szempontjaiban és tanításaik előadási módjában különböztek), ugyanabban az egyedülálló szolgálatban, az Újtestamentum szolgálatában vettek részt – 2Pt 1,12-21; 3,2. 15-16; 2Kor 3,6. 8-9; 4,1.
- D. Egy ilyen szolgálat, a fókuszaként, a mindent tartalmazó Krisztust mint a Háromegegy Isten megtestesítőjét szolgálja az embereknek, aki – miután átment a testet öltés, emberi életvitel, megfeszítés, feltámadás és mennybemenetel folyamatain – kitölti Önmagát Krisztus megváltó munkája révén és a Szent Szellem munkálkodása által az Ő megváltott népébe az egyedülálló osztályrészükként az életből, valamint az életellátmányukként és mindenükként, a gyülekezetnek mint Krisztus Testének a felépítéséért, amely a Háromegegy Istennek a teljes kifejeződésében, a teljességében, fog kiteljesülni, az Atya örökkévaló célja szerint – Csel 2,36; 3,13. 15; 10,36; 1Pt 1,2-3. 18-19. 23; 2,2-5. 7. 9. 25; 3,7; 4,10. 17; 5,2. 4. 10; 2Pt 1,2-4; 3,18.

III. A két Levelében, amelyek csak nyolc fejezetet tartalmaznak, Péter Isten teljes ökonómiáját taglalja, a világ megalapítása előtti örökkévaló múlttól (1Pt 1,2. 20) az új mennyekig és új földig az örökkévaló jövőben (2Pt 3,13); felfedi az Isten ökonómiájával kapcsolatos kulcsfontosságú dolgokat, amelyeket illetően a próféták prófétáltak, és az apostolok prédikáltak (1Pt 1,10-12) négy oldalról:

A. A Háromegegy Isten oldaláról:

- 1. Isten az Atya az előre tudása szerint kiválasztott egy népet az örökkévalóságban (1-2. vers; 2,9), és elhívta őket az Ő dicsőségébe (2Pt 1,3).
- 2. Krisztus, akit Isten a világ megalapítása előtt előre ismert, de az utolsó időkben jelent meg (1Pt 1,20), megváltotta és megmentette Isten kiválasztott népét (18-19. 2. vers) az Ő helyettesítő halála által (2,24; 3,18) az Ő életben való feltámadása és erőben való mennybemenetele révén (1,3; 3,21-22).
- 3. A Szellem, aki a mennyből küldetett, megszentelte és megtisztította azokat, akiket Krisztus megváltott és megmentett (1,2. 12. 22; 4,14) – az angyalok vágyakoznak betekinteni ezekbe a dolgokba (1,12).
- 4. A Háromegegy Isten isteni ereje a megváltottak számára mindenről gondoskodott, ami étellel és istenességgel van összefüggésben (2Pt 1,3-4), hogy megőrizze őket teljes megmentésre (1Pt 1,5).
- 5. Isten meg is fegyelmezi őket (5,6) néhány különböző kormányzati ítélete által (1,17; 2,23; 4,5-6. 17; 2Pt 2,3-4. 9; 3,7), és tökéletesíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni fogja őket az Ő minden kegyelme által (1Pt 5,10).
- 6. Az Úr hosszan tűr érettük, hogy mindnek alkalma legyen megtérni megmentésre – 2Pt 3,9. 15.
- 7. Azután az Úr meg fog jelenni dicsőségben az Ő teljes megmentésével az Ő szerelmesei számára – 1Pt 1,5. 7-9. 13; 4,13; 5,4.

B. A hívők oldaláról:

1. A hívők, mint Isten tulajdona, Isten által lettek kiválasztva (1,2; 2,9), az Ő dicsősége és erénye által hívottak el (9. vers; 3,9; 2Pt 1,3. 10), Krisztus által nyertek megváltást (1Pt 1,18-19), Isten által az Ő élő igéje révén születtek újjá (3. 23. vers), és Krisztus feltámadása révén nyertek megmentést (3,21).
 2. Ők most Isten ereje által őriztetnek (1,5), megtisztulnak, hogy szeressék egymást (22. vers), az ige tejéből való táplálkozás által növekednek (2,2), életben kifejlesztik a szellemi erényeket (2Pt 1,5-8), és szellemi házzá, Isten szolgálásához szent papsággá, formálódnak át és épülnek fel (1Pt 2,4-5. 9).
 3. Ők Isten választott nemzetsége, királyi papsága, szent nemzete és egyedi népe az Ő magántulajdonáért az erényeinek kifejezésére – 9. vers.
 4. Ők fegyelmezésben részesülnek az Ő kormányzati ítélete által (1,17; 2,19-21; 3,9. 14. 17; 4,6. 12-19; 5,6. 9), példás módon és istenességben szent életet élnek, hogy megdicsőítsék Őt (1,15; 2,12; 3,1-2), az Ő sokféle kegyelmének jó sáfáraiként szolgálnak az Ő Krisztus általi megdicsőíttetéséért (4,10-11) – az előjárók példamutató pásztorkodása alatt (5,1-4) –, valamint várják és siettetik az Úr eljövetelét (1,13; 2Pt 3,12) azért, hogy gazdagon megadasson nekünk az Úr örökkévaló királyságába való bemenetel (1,11).
 5. Továbbá várják az új mennyeket és új földet, amelyekben igazságosság lakozik, az örökkévalóságban (3,13), és folyamatosan növekednek a mi Urunk és Megmentő Jézus Krisztusunk kegyelmében és ismeretében (18. vers).
- C. A Sátán oldaláról – a Sátán a hívők ellenfele, az ördög, aki ordító oroszlánként jár szerte, keresve kit nyeljen el – 1Pt 5,8.
- D. A világegyetem oldaláról:
1. A bukott angyalok elítéltettek, és várják az örökkévaló ítéletet (2Pt 2,4); a régi istentelen világot egy özönvíz elpusztította (5. vers; 3,6); az istentelen városok elhamvasztattak (2,6); a hamis tanítók és eretnek csúfolkodók a hitehagyásban és az emberiség a gonosz életvitelében mind pusztulásra ítéltetnek majd (1. 3. 9-10. 12. vers; 3,3-4. 7; 1Pt 4,5); a mennyek és a föld elégettetnek majd (2Pt 3,7. 10-11); és az összes halott ember és a démonok elítéltetnek majd (1Pt 4,5).
 2. Azután az új mennyek és új föld el fog jönni mint egy új világegyetem, amelyben Isten igazságossága fog lakozni az örökkévalóságig – 2Pt 3,13; vö. Ésa 1,26.

Második üzenet

Keresztyén életet élni Isten kormányzata alatt

Igeolvasmány: 1Pt 1,17; 2,21-24; 4,17-19; 5,6

I. Péter első és második levele Isten egyetemes kormányzatáról szól:

- A. Az 1Péter témája a keresztyén élet Isten kormányzata alatt, és ez megmutatja nekünk Isten kormányzatát különösen abban, ahogyan Ő a választott népével bánik – 1,2.
- B. A 2Péter témája az isteni gondoskodás és az isteni kormányzat, és ez megmutatja nekünk, hogy amint Isten kormányoz minket, Ő ellát minket mindazzal, amire szükségünk van – 1,1-4; 3,13.
- C. Isten ítélkezés által kormányoz; Isten ítélete az Ő kormányzatának véghezvitelét szolgálja – 1Pt 1,17; 4,17:
 - 1. Mivel az 1Péter és 2Péter Isten kormányzatáról szól, ezekben a Levelekben ismételt utalás történik Istennek és az Úrnak az ítéletére mint az egyik lényeges pontra – 1Pt 2,23; 4,5-6. 17; 2Pt 2,3-4. 9; 3,7.
 - 2. Különbféle ítéletek útján az Úr Isten rendbe fogja tenni az egész világegyetemet, és meg fogja tisztítani azt, hogy legyen Neki egy új menny és egy új föld egy új világegyetemhez, ami telve van az Ő igazságosságával a saját gyönyörűségére – 13. vers.
- D. Az 1Péter 1,17-ben szereplő ítélet, amelyet az Atya visz véghez, nem a jövőbeli ítélet, hanem Isten az Ő gyermekeivel történő kormányzati bánásmódjának a jelen, naponkénti ítélete:
 - 1. Az Atya újjászült minket, hogy létrehozzon egy szent családot – szent Atya szent gyermekekkel – 3. 15. 17. vers.
 - 2. Szent gyermekeként szent életmód szerint kéne járnunk (15-16. vers); máskülönben az Ő kormányzatában Isten az Atya Bíróvá lesz, és foglalkozni fog a szentségtelenségünkkel (4,15-17; Héb 12,9-10).
- E. A fegyelmező ítélet Isten kormányzatában Isten házából elindulva kezdődik el – 1Pt 4,17:
 - 1. Isten mindent elítél, ami nincs összhangban az Ő kormányzatával; ezért ebben a korban mi, Isten gyermekei, Isten naponkénti ítélete alatt vagyunk – 1,17.
 - 2. Isten tüzes megpróbáltatásokat használ, hogy foglalkozzon a hívőkkel a kormányzati igazgatásának ítélete során, amely a saját házából elindulva kezdődik el – 4,12. 17.
 - 3. Ennek az ítéletnek az a célja, hogy mi Isten szerint a szellemben éljünk – 6. vers.

II. Péter írásainak drágasága az, hogy ő összekapcsolja a keresztyén életet és Isten kormányzatát – felfedi, hogy a keresztyén élet és Isten kormányzata együtt jár mint egy pár – 1Pt 1,17; 2,21. 24; 3,15; 4,17; 5,5-8:

- A. A Háromegy Isten átment egy hosszú folyamaton Krisztusban, és a megelevenítő Szellemmé vált, hogy bennünk lakozzon; ez a keresztyén életünkért van – Jn 1,14; 14,17; 1Kor 15,45b; 6,17.
- B. Ugyanakkor a Háromegy Isten még mindig a világegyetem Teremtője és annak Uralkodója – 1Pt 4,19.
- C. Habár Istentől születünk, hogy szellemi életünk legyen és új teremtmény legyünk, mi még mindig a régi teremtményben vagyunk – Jn 1,12-13; 3,3. 5-6; 2Kor 5,17:
 - 1. Ezért szükségünk van Isten kormányzati bánásmódjára – 1Pt 1,17.
 - 2. Ahhoz, hogy növekedjen a keresztyén élet, szükségünk van Isten kormányzatának fegyelmezésére – 2,2; 4,17; 2Pt 1,5-7.

III. Amikor az Úr Jézus a földön volt, olyan emberi életet élt, amely teljes mértékben Isten kormányzata alatt volt, és saját Magával kapcsolatban mindent Isten kormányzatára bízott – Jn 6,38; 1Pt 2,21-23:

- A. Az Úr minden sérelmét és minden sérülését folyton rábízta Őrá, aki igazságosan ítélkezik a kormányzatában, az igazságos Istenre, akinek alárendelte Magát; bizalmát ebbe az Igazságosba helyezte, elismerve az Ő kormányzatát – 23. vers.
- B. Amikor Isten Krisztusnak mint embernek tanácsot adott, Krisztus belső részei egyikek voltak Istennel, és oktatták Őt az Istennel való kapcsolatán keresztül – Zsolt 16,7; Ésa 50,4.

IV. Mint Krisztusban hívőknek és Isten gyermekeinek Isten kormányzata alatt álló keresztyén életét kéne élnünk – Jn 3,15; 1,12-13; 1Pt 4,13-19; 5,6-8:

- A. Péter Levelei felfedik a Krisztust, aki lehetővé teszi számunkra, hogy elfogadjuk Istennek a szenvedéseken keresztül kimért kormányzati bánásmódját – 1Pt 1,6-8; 2,3-4. 19. 21-25; 3,18. 22; 4,1. 15-16; 5,8-9.
- B. A jövővénységünk idejét szent félelemben kéne töltönnünk, vagyis egészséges, komoly elővigyázatosságban, ami arra vezet, hogy szentek legyünk az egész életmódunkban – 1,15. 17.
- C. Meg kéne aláztatnunk Istennek a hatalmas keze alatt, amely Isten kormányzatát véghez viszi – 5,6:
 - 1. A 6. versben *Isten hatalmas keze* Isten igazgató kezére vonatkozik, amely különösen az Ő ítéletében látható meg – 1,17; 4,17.
 - 2. Megaláztatni Isten hatalmas keze alatt azt jelenti, hogy Isten alázatossá tesz minket; Isten tevékenységével azonban együtt kell működnünk, és késznek kell lennünk arra, hogy a hatalmas keze alatt alázatossá, alantassá, tétessünk – 5,6.
- D. Rá kéne bízunk a lelkeinket a hű Teremtőre – 4,19:
 - 1. Isten meg tudja őrizni a lelkünket, és az Ő szerető és hű törődése velejárója az Ő igazságszolgáltatásának a kormányzati igazgatásában.
 - 2. Miközben Isten ítélkezik rajtunk az Ő kormányzatában, Ő hűségesen törődik velünk a szeretetében; amint elszenvedjük az Ő fegyelmező ítéletét, rá kéne bízunk a lelkeinket a Teremtőnk hű törődésére – Mt 10,28; 11,28-29.
- E. Krisztus halálában meghaltunk a bűnöknek, hogy Krisztus feltámadásában az igazságosságnak élhessünk Isten kormányzata alatt – 1Pt 2,24:
 - 1. Isten kormányzata igazságosságon van megalapozva (Zsolt 89,14a); Isten népeként, amint az Ő kormányzata alatt élünk, igazságos életet kell élnünk.
 - 2. Az *igazságosságnak éljünk* kifejezés Isten kormányzati követelményeinek beteljesítésével van kapcsolatban – 1Pt 2,24 [Csia]:
 - a. Azért nyertünk megmentést, hogy helyesen éljünk Isten kormányzata alatt, azaz olyan módon, hogy az összhangban van az Ő kormányzatának igazságos követelményeivel.
 - b. Krisztus halálában elkülönültünk a bűnöktől, a feltámadásában pedig megelevenedtünk, hogy a keresztyén életünkben spontán az igazságosságnak éljünk Isten kormányzata alatt – Róm 6,8. 10-11. 18; Ef 2,6; Jn 14,19; 2Tim 2,11.

Élet és épület Péter Levelében

Igeolvasmány: 1Pt 1,8; 2,1-5. 9; 2Pt 1,3-4

I. Péter Levelének és az egész Szentírásnak a központi gondolata élet és épület – 1Pt 1,23; 2,2-5; 2Pt 1,3-4:

- A. Az élet nem más, mint a Háromegy Isten, aki Krisztusban megtestesül és a Szellemként realizálódik, amint kitölti Önmagát belénk az élvezetünkre, az épület pedig nem más, mint a gyülekezet, Krisztus Teste, Isten szellemi háza, mint Isten megnagyobbodása és kibővülése Isten testületi kifejeződéséért – 1Móz 2,8-9. 22; Mt 16,18; Kol 2,19; Ef 4,16.
- B. Krisztus mint az élet magja az élet ereje a bensőnkben, amely megajándékozott minket mindazzal, ami élettel és istenességgel van összefüggésben, a gyülekezetnek mint az élet gazdag többletének és az élet kifejeződésének felépítésére az élet növekedése és kifejlődése révén – 2Pt 1,3-4; vö. Csel 3,15; 203. ének, 4. strófa.

II. Isten célja, hogy legyen egy élő kövekkel felépült szellemi háza – 1Pt 2,5:

- A. Életként a számunkra Krisztus a romolhatatlan mag; Isten épületéért Ő az élő kő – 1,23; 2,4.
- B. Péter megtérésekor az Úr adott neki egy új nevet – Péter, aminek a jelentése kő (Jn 1,42); amikor Péter megkapta a kinyilatkoztatást Krisztusról, az Úr felfedte neki továbbá, hogy Ő a kőszikla volt – egy kő (Mt 16,18); ezáltal a két eset által Péter megkapta azt a benyomást, hogy Krisztus és a hívők egyaránt élő kövek Isten épületéért (1Pt 2,4-8; Csel 4,11; Ésa 28,16; Zak 4,7).
- C. Mi, a hívők Krisztusban, élő kövek vagyunk mint Krisztus újjászületés és átfarmálódás általi másolata; agyagból lettünk teremtvé (Róm 9,21), de újjászületéskor befogadtuk az isteni élet magját, amely élő kövekké formál át minket a bennünk való növekedése által (1Pt 2,5).

III. Mivel Isten épülete élő, ez növekedik; a gyülekezetnek mint Isten házának tényleges felépülése a hívők életben való növekedése által történik meg – Ef 2,21:

- A. Ahhoz, hogy növekedjünk életben Isten épületéért, szeretnünk kell az Urat, figyelmeznünk kell a szellemünkre, és minden féltett dolognál jobban meg kell őriznünk a szívünket, hogy megmaradjuk az élet ösvényén – 1Pt 1,8; 2,2. 5; 3,4. 15; Péld 4,18-23; 5Móz 10,12; Márk 12,30.
- B. Ha azt akarjuk, hogy Krisztus élete akadálytalan legyen bennünk, akkor meg kell tapasztalnunk a kereszttel megtörő munkáját, Krisztus megölő halálát Krisztus mindent tartalmazó Szellemében mint a dicsőség Szellemében, hogy a bensőnkben lévő következő akadályokkal foglalkozni lehessen, és el lehessen távolítani őket – 1Pt 1,11; 4,14; Zsolt 139,23-24:
 - 1. Keresztyénnek lenni azt jelenti, hogy Krisztuson kívül semmit sem teszünk meg a célkitűzésünknek; az akadály ennek az, hogy nem ismerjük az élet ösvényét, és nem vesszük Krisztust az életünknek – Mt 7,13-14; Fil 3,8-14; Kol 3,4; Róm 8,28-29.
 - 2. A második akadály képmutatás; egy személy szellemi voltát nem külső megjelenés határozza meg, hanem az, hogy hogyan törődik Krisztussal – Mt 6,1-6; 15,7-8; Jn 5,44; 12,42-43; vö. Józs 7,21.
 - 3. A harmadik akadály lázadás; lehet, hogy dolgok elvégzésében nagyon aktívak és buzgók vagyunk, de mégis bebörtönözzük az élő Krisztust a bensőnkben, és nem engedelmeskedünk Neki azáltal, hogy figyelmen kívül hagyjuk Őt – 3Móz 14,9. 14-18; 11,1-2. 46-47; Róm 16,17; 1Kor 15,33.
 - 4. A negyedik akadály a természeti képességeink; ha ezek a természeti képességek töretlenül maradnak bennünk, akkor problémává fognak válni Krisztus élete számára – 2,14-15; 3,12. 16-17; Júd 19; vö. 3Móz 10,1-2.

- C. Ahhoz, hogy növekedjünk életben Isten épületéért, le kell vetnünk „minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigykedést, és minden rágalmazást” – 1Pt 2,1.
- D. Ahhoz, hogy növekedjünk életben Isten épületéért, táplálkoznunk kell Isten igéjének hamisítatlan tejével – 2. vers:
1. A hamisítatlan tej Isten igéjében közvetítődik a belső emberünk táplálására azon keresztül, hogy a racionális értelmünk megérti, és a mentális képességeink által asszimilálódik – Róm 8,6; vö. 5Móz 11,18.
 2. Habár az ige tápláló teje a lélek számára van az értelmén keresztül, végül ez a szellemet táplálja, és nem lelkivé, hanem szellemivé tesz minket, alkalmassá arra, hogy felépüljünk Isten szellemi házaként – vö. 1Kor 2,15.
 3. Ahhoz, hogy élvezzük az ige tejét, megízleljük Istent az Ő jóságával az igében, be kell fogadnunk az Ő igéjét minden imádsággal, és elmélkednünk kell az Ő igéjén – 1Pt 2,3; Ef 6,17-18; Zsolt 119,15. 23. 48. 78. 99. 148:
 - a. Amikor az igén elmélkedünk, akkor az azt jelenti, hogy gondos megfontolás útján ízleljük és élvezzük azt – 1Pt 2,2-3; Zsolt 119,103.
 - b. Az igén való elmélkedésbe az imádság, a magunkban való beszéd és az Úr dicsérése is beletartozhat; amikor elmélkedünk az igén, akkor az azt jelenti, hogy „kérődzünk”, Isten igéjét sok, ismételt megfontolás révén fogadjuk be – 3Móz 11,3.
 4. A Krisztussal mint az igében lévő tápláló tejjel való táplálkozás által növekedni fogunk a teljes megmentésre, érettségre átfarmálódáson keresztül megdicsőülésért; a megmentés az 1Péter 2,2-ben [Csia és angol ford.] az Isten épületéért való átfarmálódással kapcsolatos.
 5. Élvezzük a „tej-Krisztust”, és így Ő táplál minket, hogy átfarmálódhassunk Ővele mint a „kő-Krisztussal”, és felépülhessünk a „Test-Krisztusként”, Isten szellemi házaként egy szent papsággá – 2-4. vers; 1Kor 12,12-13.

IV. A szent papság, papoknak a koordinált testülete, nem más, mint a felépült szellemi ház; Isten akar egy szellemi házat az Ő lakásának, valamint egy papi testületet, egy testületi papságot, az Ő szolgálatára – 1Pt 2,5; 2Móz 19,5-6:

- A. Mi „választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, Isten tulajdon népe” vagyunk (1Pt 2,9) – a *választott nemzetség* az Istentől való leszármazásunkat jelenti; a *királyi papság* az Istennek szóló szolgálatunkra utal; a *szent nemzet* azt jelzi, hogy közösség vagyunk Isten számára; az *Isten tulajdon népe* pedig a mi Isten előtti drágaságunkat mutatja.
- B. A testületi papi szolgálatunk az, hogy az evangéliumként hirdetjük annak a Személynek az erényeit, aki kihívott minket a sötétségből az Ő csodálatos világosságába (9. vers), hogy szellemi áldozatokat ajánlhassunk fel, „amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által” (5b. vers); ezek a szellemi áldozatok:
1. Krisztus mint az ótestamentumi előképek összes áldozatának valósága, mint például az égőáldozat, az ételáldozat, a békeáldozat, a bűnért való áldozat és a vétékért való áldozat – 3Móz 1-5.
 2. Az evangéliumhirdetés által megmentést nyert, Krisztus tagjaiként felajánlott bűnösök – Róm 15,16.
 3. A testünk, a dicséreteink és a dolgok, amelyeket Istenért teszünk – 12,1; Héb 13,15-16; Fil 4,18.
- C. Az Úrhoz intézett minden papi szolgálatunknak Őtőle mint „a mérték Istenétől”, nem pedig saját magunktól kell erednie; minden papi szolgálatunknak az Ő vezetése és az Ő korlátozása szerint kell történnie – amint engedjük a halálának, hogy munkálkodjon bennünk –, hogy az Ő feltámadási élete rajtunk keresztül átadódhasson másokba – 2Kor 10,13; Jn 12,24; 21,15-22; 2Sám 7,18. 25. 27; Lk 1,37-38; 907. ének.

Negyedik üzenet

Krisztus reprodukciójává válni és megtapasztalni Krisztust mint a lelkeink Pásztorát

Igeolvasmány: 1Pt 2,21-23. 25; Mt 11,28-30; Fil 1,27; 2,2

I. Krisztusban hívókként Krisztus mint a modellünk reprodukciójává válhatunk – 1Pt 2,21:

- A. Az Úr Jézus életvitele Isten kormányzata alatt egy modell, hogy az Ő nyomdokait kövessük azáltal, hogy az Ő reprodukciójává válunk – 21-23. vers; Ef 4,20-21.
- B. A *modell* [angol; Károli: példa] szóval fordított görög szó az 1Péter 2,21-ben az írástanításban használt mesterpéldányt jelent – egy íráspéldányt, egy „kopírozandó mintát”, hogy azt a diákok a betűk átrajzolásában, kopírozásában, használják, amint azokat rajzolni tanulják:
 1. Az Úr Jézus elénk tette az életét mint egy íráspéldányt, hogy azt az Ő nyomdokainak „átrajzolásával” és követésével lemásoljuk – Mt 11,28-30.
 2. Isten szándéka nem az, hogy a saját erőfeszítésünk által megpróbáljuk utánozni Krisztust; amire szükségünk van, az nem utánzás, hanem reprodukció – Róm 8,29; 2Kor 3,18.
- C. Krisztus reprodukciójává, Krisztus másolataivá, kell válnunk egy az isteni élet gazdagságával velejáró folyamat által; amikor ez a folyamat befejeződik, Krisztus reprodukciójává fogunk válni – Jn 3,15; Ef 3,8.
- D. A fénymásolatok készítését használhatjuk annak a szemléltetésére, hogy Péter mit ért azalatt, hogy Krisztus modell a számunkra.
- E. Ahhoz, hogy Krisztus mint a modellünk reprodukciójává váljunk, meg kell tapasztalnunk Krisztust mint azt a Személyt, aki él bennünk, kiformálódik bennünk, és elkészíti az otthonát a szíveinkben – Gal 2,20; 4,19; Ef 3,16-17:
 1. Az Újtestamentum felfedi, hogy Krisztus mélységesen kapcsolatban van a belső lényünkkel – Gal 1,16; Kol 3,10-11.
 2. A pneumatikus Krisztus – Krisztus mint a megelevenítő Szellem – bennünk él – 1Kor 15,45b; Gal 2,20:
 - a. Isten ökonómiája az, hogy az „én” megfeszítették Krisztus halálában, és hogy Krisztus bennünk él az Ő feltámadásában – Jn 14,19.
 - b. Egy szellem vagyunk az Úrral, egy életünk van Ővele, és most egy személynek kéne lennünk Ővele – 1Kor 6,17; Kol 3,4; Fil 1,21a.
 - c. Mivel Krisztus bennünk lakozik a Szellemként, hagynunk kell Neki, hogy éljen bennünk – Jn 14,16-19; Gal 2,20.
 3. Krisztus kiformálódása bennünk Krisztus teljes felnövekedését jelenti bennünk – 4,19 [Csia]:
 - a. Krisztus belénk született akkor, amikor megtértünk, és elkezdtünk hinni Őbenne, majd Ő bennünk él a keresztyén életünk során, és végül kiformálódik bennünk az érettségünkkel – Jn 1,12-13; 3,15; Gal 2,20; 4,19.
 - b. Krisztus kiformálódása bennünk azt jelenti, hogy megengedjük a mindent tartalmazó Szellemnek, hogy elfoglalja a belső lényünk minden részét – azt jelenti, hogy Krisztus teljesen felnő bennünk – Kol 2,19; Ef 4,15-16.
 - c. Krisztus kiformálódása bennünk arra utal, hogy az alkatunkban organikusan felépülünk Krisztussal – Kol 3,10-11.
 - d. A *kiformálódik* szó a Galata 4,19-ben a 2Korinthus 3,18-ban [görög] szereplő *kép* szónak felel meg; Krisztus ki fog formálódni bennünk, hogy kifejezzük Őt a képében.
 4. A Krisztus, aki bennünk él, és aki kiformálódik bennünk, elkészíti az otthonát a szíveinkben – Ef 3,16-17.

5. Amint Krisztus él bennünk, kiformalódik bennünk, és elkészíti az otthonát a szíveinkben, mi Krisztus reprodukciójává válunk Isten testületi kifejeződéséhez – Róm 8,29; 12,4-5; Jel 21,2.

II. Amint Krisztus reprodukciójává válunk, megtapasztalhatjuk és élvezhetjük Krisztust mint a lelkeink Pásztorát – 1Pt 2,25; Mt 11,28-30; Fil 1,27; 2,2:

- A. A lelkeink Pásztoraként a pneumatikus Krisztus felügyeli a belső állapotunkat, gondoskodva a belső lényünk helyzetéről:
 1. Krisztus organikus pásztorlása elsősorban a lelkünknek viseli gondját – Zsolt 23,3.
 2. Krisztus úgy pásztorol minket, hogy gondoskodik a lelkünk jólétéről, és felügyeletet gyakorol a belső lényünk állapota felett – vö. Héb 13,17.
 3. Az effajta pásztorlás egy befelé ható, benső, organikus vigasztalást jelent.
- B. Mivel a lelkünk nagyon bonyolult, szükségünk van arra, hogy Krisztus, aki a megelevenítő Szellem a szellemünkben, pásztoroljon minket a lelkünkben, gondját viselje az értelmünknek, érzelmünknek és akaratunknak, valamint a problémáinknak, szükségleteinknek és sebeinknek – Jn 14,16-17; 1Kor 15,45b; 6,17:
 1. A pneumatikus Pásztorunkként Krisztus a szellemünkön belülről gondoskodik rólunk.
 2. A pásztorló munkája a szellemünktől kezdődik el, és kiterjed a lelkünk minden részére.
 3. A szellemünktől Krisztus a lelkünk összes részét eléri, és gondunkat viseli egy gyengéd, organikus, mindent magába foglaló módon.
- C. A lelkeink Pásztoraként Krisztus visszaállítja a lelkünket – Zsolt 23,3a [angol ford.]:
 1. A lelkünk visszaállítása azt jelenti, hogy felelevenedünk.
 2. A lelkünk visszaállítása megújítást és átformalást is magába foglal – Róm 12,2; 2Kor 3,18.
- D. A lelkeink Pásztoraként az Úr nyugalmat ad a lelkünknek – Mt 11,28-30:
 1. Az Úr azokat, akik igyekeznek betartani a törvényt, vagy erőlködnek, hogy valami munkában sikeresek legyenek, elhívja, hogy jöjjenek Őhöz a nyugalomért – 28. vers.
 2. A nyugalom nemcsak a törvény vagy vallás alatti, vagy bármi munka vagy felelősség alatti gúrcölésből és teherből való kiszabadulásra utal, hanem tökéletes békességre és teljes meglegedésre is.
 3. Az Úr igájának fölvétele az Atya akaratának föl vételét jelenti – 12,50.
 4. Az Úr ilyen életet élt – az Ő Atyja akaratát szorongatta Őt, és törődött az Atyja akaratával (Jn 4,34; 5,30; 6,38); Ő teljesen meglegedett az Atya akaratával, és nyugalma volt a szívében.
 5. A nyugalom, amelyet úgy találunk, hogy föl vesszük az Úr igáját, és tanulunk Őtőle, belső nyugalom, a lelkeinknek szóló nyugalom – Mt 11,29-30.
- E. Amint az Úr pásztorolja a lelkünket, és visszaállítja a lelkünket, Krisztust nemcsak megtapasztaljuk, hanem élvezzük is Őt – Fil 2,2; 3,1a:
 1. Krisztus megtapasztalása elsősorban a szellemünkben történik, de Krisztus élvezése a lelkünkben – 1,27; 2,2.
 2. Ha probléma van a lelkünkkel, lehet, hogy Krisztus-élvezet nélkül van Krisztus-tapasztalatunk.
 3. Krisztust illetően az ízeletésünk elsősorban a lelkünkkel van; ez az oka annak, hogy szükségünk van arra, hogy az Úr pásztorolja a lelkünk minden részét, különösen az értelmünket, ahhoz, hogy Krisztus-élvezetünk legyen.

Ötödik üzenet

A kegyelem Péter Levelében

Igeolvasmány: 1Pt 1,2b. 10. 13; 2,19-20; 3,7; 4,10; 5,5. 10. 12; 2Pt 1,2; 3,18

- I. A kegyelem Krisztus Maga mint az élvezetünk – a kegyelem a feltámadt Krisztus mint a meglevevítő Szellem, amint ingyen nekünk adja Magát, amint Ő minden a mi számunkra, és amint mindent megtesz bennünk, rajtunk keresztül és értünk – Jn 1,14. 16-17; Ésa 55,1; 2Kor 1,8-9. 12; Gal 2,20; vö. 1Kor 15,10.**
- II. A kegyelem megsokszorozódása az a kegyelem, amely megsokszorozódik a mindennapi életünkben Istennek és Jézusnak, a mi Urunknak, a teljes ismeretében; Isten kegyelme az Ő ökonómiájában gazdag, sokszorozódó és bővelkedő – 1Pt 1,2b; 2Pt 1,2 [angol ford. alapján]; Jn 1,16; Ef 1,6-8; 2,7; Róm 5,17. 21; 1Tim 1,14; Jel 22,21:**
 - A. A kegyelem megsokszorozódik számunkra a szenvedéseink, a korlátaink és az erőtlenségeink révén; a kegyelem Krisztus mint a teherhordozónk; minél több terhünk van, annál több alkalmunk van arra, hogy Krisztust mint kegyelmet megtapasztaljuk – 2Kor 12,7-9; vö. 1,12. 15.
 - B. Az Úrnak mint kegyelemnek az élvezete azokkal van, akik szeretik Őt – Ef 6,24; Jn 21,15-17; 1Pt 1,8.
 - C. Azáltal élvezzük az Urat mint kegyelmet az Ő isteni természetével, hogy részesülünk és megmaradunk az Ő kegyelmének ígében, amely magában foglalja az Ő összes értékes és igen nagy ígését – Csel 20,32; 2Pt 1,4; Ef 6,17-18.
- III. A próféták az Ótestamentumban prófétáltak a nekünk eljövendő kegyelemről – 1Pt 1,10 [angol ford. alapján]:**
 - A. Krisztus Szelleme az ótestamentumi prófétákban nyilvánvalóvá tette nekik Krisztus kegyelemként, az Ő testet öltésén keresztül történő eljövételét hozzánk, az Ő szenvedéseit az emberi életvitele és a megfeszítése során, valamint az Ő dicsőségeit az Ő feltámadásában, mennybemenetelében, második eljövételében és uralkodásában Isten teljes megmentésének ránk való alkalmazásához – 5. 9-10. vers; vö. Zsolt 22; Ésa 53; Dán 9,26.
 - B. Habár Krisztus Szelleme korszakilag Krisztus halála és feltámadása révén Krisztus halálával és feltámadásával az újtestamentumi időben tevődött össze (Jn 7,39; Róm 8,9-11), a Szellem funkciója örökkévaló, mivel Ő az örökkévaló Szellem (Héb 9,14).
 - C. Krisztus Szelleme, az Ő örökkévaló funkciójában, az ótestamentumi prófétákban volt, és nyilvánvalóvá tette nekik, hogy Krisztus eljön az újtestamentumi hívőknek, hogy Isten teljes megmentésének mindenre elegendő és korlátlan kegyelme legyen a számukra, hogy belépjenek az Úr örömébe a királyság korában, ami az ő lelkeik megmentését jelenti – Jn 1,17; Héb 10,29b; 1Pt 1,9; Mt 25,21. 23.
 - D. Krisztus Szelleme Isten teljes megmentését mint kegyelmet a számunkra két közreműködő segítség által alkalmazza: az ótestamentumi próféták prófétálása által és az újtestamentumi apostolok prédikálása által – 1Pt 1,10-12; vö. Jel 2,7a.
- IV. A kegyelem, amelybe a reménységüket vetik a hívők tökéletesen, Jézus Krisztus megjelenésekor fog a hívőkhöz eljutni – 1Pt 1,13:**
 - A. A Jézus Krisztus megjelenésekor nekünk jutó kegyelem a lélek megmentésére mint Isten teljes megmentésének kiteljesedésére utal – 5. 9-10. vers:
 1. A Krisztusban nekünk adott kegyelem a világ kezdete előtt nekünk adatott – 2Tim 1,9; Titus 2,11.
 2. Isten, aki a kezdetben volt, hústestté lett időben kegyelemként, hogy az ember elfogadja, birtokba vegye, és élvezze – Jn 1,1. 14. 16-17.

3. A folyamatokon átment Háromegegy Isten, aki kiteljesedett mint a mindent tartalmazó, megelevenítő és bennünk lakozó Szellem, a szellemünkkel való kegyelem Szellemévé lett – 1Kor 15,45b; 2Kor 3,17; Héb 10,29; Gal 6,18; Fil 4,23.
- B. Napról napra nyitott edényeknek kéne lennünk, hogy a kegyelem folytonos befogadói legyünk, és a reménységünket teljesen és tökéletesen ebbe a kegyelembe kéne vetnünk – Róm 5,17; 1Pt 1,13.

V. *Kegyelem Istennél [Károl: kedves dolog Istennél] az 1Péter 2,19-20 ígékben az isteni élet ösztönzésére utal a bensőnkben és annak kifejeződésére az életvitelünkben, ami a viselkedésünkben kegyessé és elfogadhatóvá válik az ember és Isten szemében egyaránt:*

- A. A kegyelem mint a folyamatokon átment Háromegegy Isten az élvezetünkre a belső ösztönzésünké és a külső kifejeződésünké válik az Istennel való bensőséges közösségünkben és az Isten-tudatunkban; mind meg kell tanulnunk, hogyan legyen kegyelmünk, vagyis azt, hogy kegyelmet vegyünk, kegyelmet birtokoljunk, kegyelmet használjunk, és kegyelmet alkalmazzunk – Héb 12,28.
- B. A folyamatokon átment Háromegegy Isten mint az általunk vett és élvezett kegyelem látható módon kifejezetté válik mások számára, hogy azt meglássák a szent életvitelünkben és gyülekezeti találkozóinkon – Csel 11,23.
- C. Elhívattunk, hogy szenvedések közepette élvezzük és kifejezzük Krisztust mint kegyelmet, hogy Krisztus mint a modellünk reprodukciójává, fénymásolatává, válhassunk, az Ő isten-emberi életvitele szerint – 1Pt 2,20-21.

VI. *Az élet kegyelme az összes hívő öröksége – akár erős, akár gyenge ő – 3,7:*

- A. Az élet kegyelme Isten mint élet és életellátmány a számunkra az Ő Isteni Háromságában – az Atya mint az élet forrása, a Fiú mint az élet pályája és a Szellem mint az élet áramlása, aki a bensőnkben áramlik, a Fiúval és az Atyával, mint kegyelem a számunkra – Jn 7,38-39; Jel 22,1.
- B. Örökösök vagyunk, hogy megörököljük az élet kegyelmét, valamint edények, hogy tartalmazzuk az élet kegyelmét – 1Pt 3,7; Ef 1,14; 2Kor 4,7.

VII. *Isten sokféle kegyelme Isten kegyelmének gazdagságát mutatja a szentek által egymásnak szolgált változataiban – 1Pt 4,10:*

- A. Isten sokféle kegyelme az élet gazdag ellátmánya, ami nem más, mint a sokféle szempontban belénk szolgált Háromegegy Isten – 2Kor 13,13; 12,9.
- B. Isten sokféle kegyelme jó sáfárainak kell lennünk, a kegyelem beszédeit mint Isten ígét szólva és a kegyelem erejéből és hatalmából szolgálva, amit Isten nyújt – 1Pt 4,10-11; Lk 4,22; Ef 3,2; 4,29.

VIII. *Isten kegyelmet ad az alázatosoknak, miközben ellenáll a kevélyeknek – 1Pt 5,5:*

- A. A gyülekezeti életben mindannyiunknak körül kell kötnünk magunkat egymás iránti alázatossággal, hogy élvezhessük Istent mint a kegyelmet Adót – vö. Jn 13,3-5.
- B. Az alázatosság mindenféle pusztulástól megment minket, és meghívja Isten kegyelmét, míg a kevélység nagy bolondná tesz minket – Jk 4,6; Zsolt 138,6; Péld 29,23.
- C. Késznek kell lennünk arra, hogy Isten hatalmas keze alatt alázatossá, alantassá, tétessünk az Ő fegyelmezése során, valamint arra, hogy az életünket annak gondjával Istenre bízunk, mert Ő szeretettel és hűen törődik velünk – 1Pt 5,5-7; vö. Zsolt 55,22.

IX. *„A minden kegyelemnek Istene” – aki elhívta a hívőket az Ő örökkévaló dicsőségébe – tökéletesíti, megszilárdítja, megerősíti és megalapozza őket a szenvedéseik révén; ez a „minden kegyelem” nem más, mint „az Istennek igaz kegyelme”, amelybe a hívőknek be kéne lépniük, és amelyben ők állnak – 1Pt 5,10. 12.*

- X. Isten igaz kegyelme az a kegyelem, amelyben – az Urunk és Megmentő Jézus Krisztusunk ismeretével együtt – a hívőknek növekednie kéne az Ő dicsőségére mind most, mind az örökkévalóság napjáig – 2Pt 3,18:

- A. Ez Péter apostol írásainak a zárszava, ami azt mutatja, hogy amit csak ő írt, az Isten kegyelméből, Isten kegyelmében, Isten kegyelme által és Isten kegyelmén keresztül van.
- B. A kegyelem terméke Isten ökonómiájában Krisztus Teste mint Isten költeménye, hogy az az Új Jeruzsálem legyen mint Isten igazságosságának kiteljesedése az új mennyekben és új földön – Ef 2,7-10; 2Pt 3,13.
- C. Isten kegyelmének gazdagsága, Istennek Magának a gazdagsága az élvezetünkre, minden korlátot felülmúl, és nyilvánosan meg fog mutatkozni az örökkévalóságig – Ef 2,7.

Hatodik üzenet

Az isteni természet részesei és az isteni életnek és az isteni természetnek a kifejlődése az örökkévaló királyságba való gazdag bemenetelért

Igeolvasmány: 2Pt 1,1. 3-11; 3,18

I. Mint azoknak, akik egyenlően drága hitet kaptak, nekünk, a hívőknek Krisztusban, az isteni természet részeseinek kéne lennünk – 2Pt 1,4:

- A. Az isteni természet arra utal, ami Isten, vagyis Isten lényének gazdagságára, elemeire és összetevőire – Jn 4,24; 1Jn 1,5; 4,8. 16.
- B. Az isteni élet és az isteni természet elválaszthatatlan; az isteni természet az isteni élet szubsztanciája és az isteni életben belül van – 1,1-2; 5,11-13.
- C. Isten gyermekeiként Isten-emberek vagyunk, Istentől születünk, birtokában vagyunk Isten életének és természetének, és Isten fájához tartozunk – 3,1; Jn 1,12-13:
 - 1. Az újjászületésünkkel lett adva belénk egy másik természet; ez Istennek a természete, az isteni természet – 2Pt 1,4.
 - 2. Mivel az isteni természet az isteni életben van, az isteni életben belül, amellyel újonnan születünk, ott van az isteni természet – Jn 3,3. 5-6. 15.
 - 3. Bárki, aki hisz Isten Fiába, Istentől születik, és joga van arra, hogy Isten gyermekévé váljon; így egy hívőnek joga van arra, hogy részesüljön Isten természetéből, élvezze Isten természetét – 1,12-13.
- D. Az isteni természet részese olyan személy, aki élvezi az isteni természetet, és részt vesz az isteni természetben – 2Pt 1,4:
 - 1. Amikor részesülünk az isteni természetből, akkor az azt jelenti, hogy élvezzük azt, ami Isten; az isteni természet részesének lenni azt jelenti, hogy részese vagyunk Isten lényének gazdagságának, elemeinek és összetevőinek – 1Pt 1,8.
 - 2. Ha részesei akarunk lenni az isteni természetnek, akkor az isteni élet által kell élnünk, amelyen belül van az isteni természet – Jn 1,4; 10,10; 11,25; 6,57b.
- E. Az isteni természet gazdagságát Isten becses és igen nagy ígéretei révén élvezzük – 2Kor 12,9; Mt 28,20b; Ef 3,20.
- F. Ahhoz, hogy az isteni természet részese legyünk, van egy feltétel – az, hogy elmenekülünk a romlottságtól, amely a kívánságban van e világon; az elmenekülés és részesülés, valamint a részesülés és elmenekülés körforgásában kell élnünk – 2Pt 1,4.
- G. Ha élvezzük Istent, és részesülünk az Ő lényének gazdagságából, akkor alkatilag fel fogunk épülni az isteni természettel – ugyanolyanná fogunk válni, mint Isten, életben és természetben, de az Istenségben nem, és ki fogjuk fejezni Őt mindabban, ami vagyunk, és amit teszünk – 3. vers.
- H. Amint részesülünk az isteni természetből, élvezve mindazt, ami Isten, az isteni természet gazdagsága teljesen ki fog fejlődni, amint ezt az 5-7. vers leírja.

II. Meg kell tapasztalnunk a kifejlődését az isteni életnek és az isteni természetnek, amelyet a belénk elvetett isteni mag tartalmaz, hogy gazdag bemenetelünk lehessen az örökkévaló királyságba – 1. 4-11. vers:

- A. Elnyertük a csodálatos, egyenlően drága hitet, ez a hit pedig egy mindent tartalmazó mag – 1. vers:
 - 1. Az egész isteni gazdagság ebben a magban van, de szorgalmasnak kell lennünk, hogy kifejllesszük ezt a gazdagságot; érettségre növekedni azt jelenti, hogy kifejlesztjük azt, ami már a miénk – 1-8. vers; 3,18.
 - 2. Ezeknek az erényeknek a kifejlesztése által, mi növekedünk életben, és végül el fogjuk érni az érettséget, telve leszünk Krisztussal, valamint alkalmasak és felszerelttek leszünk, hogy királyok legyünk az eljövendő királyságban – Ef 4,13-15; Kol 2,19; 2Pt 1,11.

3. Szükségünk van a teljes kifejlődésre és érettségre a hit magjából, az erény és ismeret gyökerein, az önuralom törzsén, valamint a kitartás és istenesség ágain keresztül, a testvéri szeretet és szeretet virágjáig és gyümölcséig – 5-7. vers [angol ford. alapján].
- B. Hitben erényt adni azt jelenti, hogy kifejlesztjük az erényt – az isteni élet energiáját, amelyből életerős cselekvés ered – az egyenlően drága hit gyakorlásában; ezt a hitet gyakorolni kell, hogy az isteni élet erénye kifejlődhessen az egymást követő lépésekben, és elérhesse az érettséget – 5a. vers.
- C. Az erénynek szüksége van Isten és Jézus Urunk ismeretének bőséges ellátmányára; az ismeret, amit ki kéne fejlesztenünk az erényünkben, magában foglalja Istennek és a Megmentőnknek az ismeretét, Isten ökonómiájának ismeretét, annak ismeretét, hogy mi a hit, valamint az isteni erőnek, dicsőségnek, erénynek, természetnek és életnek ismeretét – 5b. vers.
- D. Önuralom egy személy énje – annak szenvedélyeiben, vágyaiban és szokásaiban – feletti irányítás és korlátozás gyakorlását jelenti; egy ilyen önuralmat gyakorolni kell az ismeretben a helyénvaló növekedésért életben – 6a. vers.
- E. Kitartást gyakorolni azt jelenti, hogy türelmesek vagyunk másokkal és a körülményekkel szemben – 6b. vers.
- F. Az istenesség egy olyan életvitel, amely Istenhez hasonló, és amely kifejezi Istent – 6c. vers.
- G. A testvéri szeretet (*filadelfia*) testvéri ragaszkodást, gyönyörrel és örömmel jellemzett szeretetet jelent; az istenességben, ami Isten kifejeződése, ezt a szeretetet kell nyújtani a testvériségért, a világ előtti bizonyosságunkért és a gyümölcstermésért – 7a. vers; 1Pt 2,17; 3,8; Gal 6,10; Jn 13,34-35; 15,16-17.
- H. A bensőnkben az isteni természet legvégső kifejlődése a szeretet – *agape*, az Újtestamentumban használt görög szó az isteni szeretetre, ami Isten az Ő természetében – 2Pt 1,7b; 1Jn 4,8. 16:
 1. A testvéri szeretetünknek ki kell fejlődnie tovább egy nemesebb és magasabb rendű szeretetté – 2Pt 1,7b.
 2. Annak során, hogy élvezzük az isteni természetet, hagynunk kell, hogy az elnyert hit isteni magja kifejlődjön annak kiteljesedéséig az isteni és nemesebb szeretetben – 5-7. vers.
 3. Amikor a lehető legnagyobb mértékben részesülünk az isteni természetből, akkor betöltekezünk Istennel mint szeretettel, és a szeretet személyeivé, sőt, magává a szeretetté válunk – Ef 3,19.
- I. Amikor kifejlesztjük a szellemi erényeket az isteni életben, és így előrehaladunk az isteni élet növekedésében, akkor ez az Isten általi elhívásunkat és kiválasztásunkat szilárdítja – 2Pt 1,10.
- J. Szorgalmasnak kéne lennünk, hogy törekedjünk az isteni életnek és isteni természetnek a növekedésére és kifejlődésére az örökkévaló királyságba való gazdag bemenetelért – 10-11. vers:
 1. A bőséges ellátmány, amit az isteni élet és az isteni természet kifejlődésében élvezünk (3-7. vers), bőségesen meg fog adni nekünk egy gazdag bemenetelt a mi Urunk örökkévaló királyságába.
 2. Ez az ellátmány lehetővé fogja tenni nekünk, és alkalmassá fog tenni minket arra, hogy belépjünk az eljövendő királyságba az isteni élet és isteni természet egész gazdagsága mint kiváló erények (energia) által Isten ragyogó dicsőségére – 3. vers; 1Pt 5,10.
 3. Látszólag mi vagyunk azok, akik az örökkévaló királyságba belépünk; igazából az örökkévaló királyságba való bemenetel gazdagon megadatik nekünk az életben való növekedésünk révén és az isteni életnek a bensőnkben való kifejlődése révén.